

رابطه بین حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان

بهمن اکبری^۱

رقیه دوپور^۲

سعیده کهنسال^۳

زینب کریمیان^۴

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۱/۱۳

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۳/۰۳

چکیده

بهزیستی روان‌شناختی بر بسیاری از جنبه‌های زندگی تاثیر می‌گذارد و نقش مهمی در سلامت و کیفیت زندگی دارد. در نتیجه پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان انجام شد. این مطالعه مقطعی از نوع همبستگی بود. جامعه پژوهش تمامی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶ بودند که از میان آنها ۳۸۴ نفر به روش نمونه‌گیری خوش‌آمدی چندمرحله‌ای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های حمایت اجتماعی واکس و همکاران (۱۹۸۶)، سبک‌های دلبستگی کولینز و رید (۱۹۹۰) و بهزیستی روان‌شناختی ریف و سینگر (۲۰۰۶) استفاده شد. داده‌ها با روش‌های ضرایب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم‌افزار SPSS-23 تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد که حمایت اجتماعی و سبک دلبستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلبستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان رابطه منفی و معنادار داشتند. همچنین متغیرهای حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی به طور معناداری توانستند ۴۶/۵ درصد از تغییرات بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان را پیش‌بینی کنند ($P < 0.05$). بنابراین مشاوران و روان‌شناسان برای بهبود بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان می‌توانند از طریق کارگاه‌های آموزشی میزان حمایت اجتماعی و سبک دلبستگی ایمن را افزایش و میزان سبک‌های دلبستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا را کاهش دهند.

کلید واژه‌ها: حمایت اجتماعی، سبک‌های دلبستگی، بهزیستی روان‌شناختی، دانشجویان

^۱. دانشیار، گروه روان‌شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران. (نویسنده مسئول) Bakbari44@yahoo.com

^۲. کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، گروه روان‌شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

^۳. دانشجوی دکترای روان‌شناسی عمومی، گروه روان‌شناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

مقدمه

با توجه به ساختار جمعیت ایران و جوان بودن جمعیت توجه به بهبود کیفیت زندگی اهمیت ویژه‌ای دارد و مشکلات سلامت روان به عنوان عاملی خطرساز برای گسترس اختلالات روان‌شناختی نظیر رفتارهای ضداجتماعی، سوءصرف موارد، افسردگی و غیره است. در عصر علم روان‌شناسی سعی می‌کند بر مشکلات روانی تمرکز نکند و بر روی ابعاد مثبت زندگی تاکید کند و در سال‌های اخیر پژوهش‌های بسیاری بر روی بهزیستی روان‌شناختی^۱ انجام شده است (پروانه، رسولی، رسیدی، گل‌محمدیان و رستمی نظری، ۱۳۹۶). پژوهشگران سلامت روان با توجه به رویکرد روان‌شناسی مثبت‌گرا سازه بهزیستی روان‌شناختی را مطرح کردند که این سازه در مقایسه با سلامت روان تاکید بیشتری بر ارتقای توانمندی‌ها و بالا بردن کیفیت زندگی دارد (ویتانن، واسالامپی، تورپا، لیرکان و نیورمی^۲، ۲۰۱۹). بهزیستی روان‌شناختی به کیفیت تجربه شده زندگی اشاره دارد و منعکس‌کننده عملکرد و تجربه روان‌شناختی مطلوب است. این سازه را به عنوان توانایی شرکت فعالانه در کار و تفریح، خلق روابط معنادار با دیگران، گسترش حس خودنمختاری و هدفمندی و تجربه هیجان‌های مثبت تعریف کردند (اسمیت و یانگ^۳، ۲۰۱۷). بهزیستی روان‌شناختی یک رویکرد ذهنی مثبت است که نشان‌دهنده افکار و احساسات مثبت فرد به زندگی و سالم بودن وی می‌باشد (پیللر و تسانیوا^۴، ۲۰۱۸). بهزیستی روان‌شناختی تلاش فرد برای تحقق توانایی‌های بالقوه است. پس بهزیستی روان‌شناختی به معنای تلاش برای رشد و ارتقا است که از طریق تحقق استعدادها و توانایی‌های فرد مشخص می‌شود (سان، چان و چان^۵، ۲۰۱۶). پژوهش‌گران حوزه سلامت معتقدند که افزایش بهزیستی روان‌شناختی و شادمانی درونی و پایدار افراد را به سمت موفقیت بیشتر، ارتباطات اجتماعی سالم و در نهایت سلامت جسمی و روانی بالاتر هدایت می‌کند (پرز-گارین، مولیرو و باس^۶، ۲۰۱۵). افراد دارای بهزیستی روان‌شناختی بالا رویدادهای خوشایند بیشتری را تجربه می‌کنند و کمتر از رویدادهای ناخوشایند رنج می‌برند (هانلی، بکر و گارلند^۷، ۲۰۱۷).

¹. psychological well-being

². Virtanen, Vasalampi, Torppa, Lerkkanen & Nurmi

³. Smith & Yang

⁴. Pailleur & Tsaneva

⁵. Sun, Chan & Chan

⁶. Perez-Garin, Molero & Bos

⁷. Hanley, Baker & Garland

یکی از عوامل مرتبط با بهزیستی روان شناختی، حمایت اجتماعی^۱ است (داوی، بومان، آرکیلوس و میر، ۲۰۱۴). حمایت اجتماعی به حمایت از منظر ارزیابی شناختی فرد از محیط و روابط با دیگران اشاره دارد. گاهی حمایتها بی که از فرد می شود نامناسب، بی موقع یا خلاف میل وی است (شاردا، سوسربی، کاواناق، هاگز و وودوارد، ۲۰۱۹). نظریه پردازان حمایت اجتماعی معتقدند تمام روابطی که فرد با دیگران برقرار می کند، حمایت اجتماعی محسوب نمی شود. به عبارت دیگر روابط منبع حمایت اجتماعی نیستند، مگر آنکه فرد آنها را به عنوان منبع مناسب و در دسترس برای رفع نیازهای خود بدانند (فالاتاه و ادج، ۲۰۱۵). حمایت اجتماعی یکی از عوامل اجتماعی تعیین کننده سلامت و بهزیستی است که به اهمیت بعد اجتماعی انسان اشاره دارد و در سال های اخیر مورد توجه بسیاری از متخصصان قرار گرفته است (پورتر و چامبیس، ۲۰۱۷). حمایت اجتماعی یک شبکه اجتماعی است که منابع روان شناختی مناسبی را برای افراد فراهم می آورد تا بتوانند با شرایط استرس زای زندگی و مشکلات روزمره کنار بیایند (زین، پالمر و نام، ۲۰۱۷). حمایت اجتماعی به عنوان یکی از روش های مقابله می تواند با پیشگیری از وقوع موقعیت های پرتنش افراد را مورد حفاظت قرار دهد و یا به آنها کمک کند تا وقایع پرتنش را به صورتی ارزیابی کنند که جنبه تهدید کنندگی کمتری داشته باشد (چانگ، ۲۰۱۸).

نتایج پژوهش ها حاکی از رابطه حمایت اجتماعی با بهزیستی روان شناختی می باشند. برای مثال آیدین، کاهرامان و هیکدورماز^۲ (۲۰۱۷) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روان شناختی دانشجویان پرستاری رابطه مثبت و معنادار وجود داشت و حمایت اجتماعی توانست بهزیستی روان شناختی آنها را پیش بینی کند. نتایج پژوهش کاتاگامی و تسوچیا^۳ (۲۰۱۶) نشان داد که حمایت اجتماعی بر بهزیستی روان شناختی تاثیر معنادار مستقیم داشت. در پژوهشی دیگر اجمل، جاود و جاود^۴ (۲۰۱۶) گزارش کردند که بین بهزیستی روان شناختی و حمایت اجتماعی در افراد افسرده و غیر افسرده رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. داوی و همکاران (۲۰۱۴)

¹ . social support

² . Davey, Bouman, Arcelus & Meyer

³ . Sharda, Sutherby, Cavanaugh, Hughes & Woodward

⁴ . Fallatah & Edge

⁵ . Porter & Chambless

⁶ . Zinn, Palmer & Nam

⁷ . Chang

⁸ . Aydin, Kahraman & Hicdurmaz

⁹ . Katagami & Tsuchiya

¹⁰ . Ajmal, Javed & Javed

ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که که بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی رابطه معنادار مثبت وجود دارد. همچنین دمریجانی، بهزادی‌پور و طهماسبی (۱۳۹۶) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی در زنان مبتلا به سرطان پستان پس از ماستکتومی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد و حمایت اجتماعی نقش معناداری در پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی آنان داشت. نتایج پژوهش دشت‌بزرگ و همایی (۱۳۹۶) نشان داد که که حمایت اجتماعی و امیدواری با بهزیستی ذهنی دانشجویان پرستاری رابطه مثبت و معنادار داشتند. در پژوهشی دیگر عmadپور و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۵) گزارش کردند که حمایت اجتماعی با بهزیستی روان‌شناختی در دانشآموزان همبستگی مثبت و معنادار داشت و توانست آن را پیش‌بینی کند. نتایج پژوهش مرادی، حاجی یخچالی و مروتی (۱۳۹۴) حاکی از آن بود که بین حمایت اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان رابطه مستقیم و معنادار وجود داشت. نادری بلداجی، مرادی، میازاییان و یوسفی (۱۳۹۲) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی با بهزیستی روان‌شناختی زنان باردار رابطه مثبت و معنادار داشتند و توانستند به طور معناداری بهزیستی روان‌شناختی آنان را پیش‌بینی کنند.

یکی دیگر از عوامل مرتبط با بهزیستی روان‌شناختی، سبک‌های دلبستگی^۱ است (Ingram، کاکس، اسمیت و پارمیلی^۲، ۲۰۱۷). نظریه بردازان دلبستگی معتقدند که سرنوشت کودک به مراقبت و نحوه پاسخدهی به نیازهای او بستگی دارد. به عبارت دیگر آنچه برای سلامت کودک ضرورت دارد، تجربه یک رابطه صمیمی، گرم و مداوم با مراقب می‌باشد (اسکریما، دی‌استیفانو، گارناسیا و لوریتو^۳، ۲۰۱۵). بر این اساس بسیاری از اختلال‌های شخصیتی و روان‌آزدگی‌ها حاصل محرومیت کودک از مراقبت‌های مراقب و یا عدم ثبات در روابط کودک با فردی است که با وی دلبستگی صورت گرفته است (Bradstreet، Dodd & Jones^۴، ۲۰۱۸). دلبستگی پیوند یا رابطه هیجانی پایدار بین دو فرد است؛ به طوری که وقتی با آنها در تعامل هستیم احساس شادی و نشاط می‌کنیم (Fletcher، مک‌کالام و پیترز^۵، ۲۰۱۶). در دلبستگی تجربه‌های اولیه کودک بهویژه رابطه با مادر بر ابعاد گسترده زندگی آتی کودک تاثیر می‌گذارد و از یک سو کودک را می‌تواند به انسانی کامل، رشدیافته و هنجار تبدیل کند و از

¹. attachment styles

². Ingram, Cox, Smith & Parmelee

³. Scrima, DiStefano, Guaraccia & Lorito

⁴. Bradstreet, Dodd & Jones

⁵. Fletcher, McCallum & Peters

سوی دیگر به انواع اختلال‌های روانی مبتلا سازد (ویسکیرچ و دیلیموی^۱، ۲۰۱۳). بنابراین موضوع اصلی نظریه دلبستگی این است که افراد در ارتباطات خود با دیگران چقدر احساس امنیت می‌کنند و دلبستگی پایه مطمئنی برای تداوم ارتباطات بین‌فردي است (کولکیک، لیدکی، کوهل، الفرینک و کریت، ۲۰۱۷). به طور کلی دو سبک دلبستگی ایمن^۲ و نایامن^۳ وجود دارد که سبک دلبستگی نایامن خود به دو سبک اجتنابی^۴ و دوسوگرا^۵ تقسیم می‌شود (اداکی و کیریکی^۶، ۲۰۱۴). در سبک دلبستگی ایمن کودکان مراقب خود را یک تکیه‌گاه امن می‌دانند. وقتی که مراقب آنها را ترک می‌کند، ممکن است گریه کنند یا نکنند که علت گریه آنها غیبت مراقب و ترجیح دادن آنها به افراد غریب است. وقتی که مراقب برمی‌گردد آنها گریه را قطع و به طور فعال به دنبال ارتباط با مراقب هستند (لیو، وانگ و جکسون، ۲۰۱۷). در دلبستگی نایامن کودک مراقب خود را یک تکیه‌گاه نامن می‌داند. در دلبستگی اجتنابی کودک زمانی که مراقب حضور دارد به وی بی‌اعتنای هستند. حتی وقتی که مراقب آنها را ترک می‌کند معمولاً ناراحت نمی‌شوند و به فرد غریب همانند مراقب خود واکنش نشان می‌دهند. آنها هنگام بازگشت مراقب از وی استقبال نمی‌کنند و وقتی که مراقب آنها را بغل می‌کند اغلب به وی نمی‌چسبند (رویز، هریس، مارتینز، گلد و کلیمز-دوگان، ۲۰۱۸). در دلبستگی دوسوگرا کودک قبل از جدایی هم به دنبال نزدیکی به مراقب خود است و هم به دنبال آن نیست و غالباً این کودکان به کاوش و جستجوی محیط نمی‌پردازند. وقتی مراقب آنها را ترک می‌کند معمولاً ناراحت شده و پس از بازگشت مراقب عصبانی می‌شوند و رفتار خصم‌مانه مثل هول دادن و کتک زدن از خود نشان می‌دهند (نیلسن، لانفلد، ولیتزکی-تیلور، هاگیمن، وانگکیلد و دانیل، ۲۰۱۷).

نتایج پژوهش‌ها حاکی از رابطه سبک‌های دلبستگی با بهزیستی روان‌شناختی می‌باشند. برای مثال نتایج پژوهش ماریرو، بلانکو-هرناندز و هرناندز-کابریرا^{۱۱} (۲۰۱۸) نشان داد که بین سبک دلبستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی نوجوانان رابطه مثبت و معنادار و بین سبک‌های دلبستگی

^۱. Weisskirch & Delevi

^۲. Koelkebeck, Liedtke, Kohl, Alferink & Kret

^۳. secure

^۴. insecure

^۵. avoidance

^۶. ambivalent

^۷. Odaci & Cikrikci

^۸. Liu, Wang & Jackson

^۹. Ruiz, Harris, Martinez, Gold & Klimes-Dougan

^{۱۰}. Nielsen, Lonfeldt, Wolitzky-Taylor, Hageman, Vangkilde & Daniel

^{۱۱}. Marrero, Blanco-Hernandez & Hernandez-Cabrera

نایمین اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی آنان رابطه منفی و معنادار وجود داشت. در پژوهشی دیگر اینگرام و همکاران (۲۰۱۷) گزارش کردند که بین سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه معنادار مثبت و بین سبک‌های دلستگی نایمین اجتنابی و اضطرابی با بهزیستی روان‌شناختی رابطه معنادار منفی وجود داشت. اندریوز و هیکز^۱ (۲۰۱۷) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمین اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی رابطه منفی و معنادار داشت. همچنین نتایج پژوهش شبانی، محمودی، غباری‌بناب، امامی‌پور و سپاهمنصور (۱۳۹۴) نشان داد که سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی مادران دانش‌آموزان رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمین اجتنابی و اضطرابی با بهزیستی روان‌شناختی آنان رابطه منفی و معنادار داشت و سبک‌های دلستگی توانست بهزیستی روان‌شناختی آنان را پیش‌بینی نماید. نریمانی، یوسفی و کاظمی (۱۳۹۳) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه منفی و معنادار داشت، اما سبک دلستگی نایمین دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی رابطه معناداری نداشت. در پژوهشی دیگر اصغری، تاروردی‌زاده و سعادت (۱۳۹۳) گزارش کردند که سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان دختر رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمین اجتنابی و اضطرابی با بهزیستی روان‌شناختی آنان رابطه منفی و معنادار داشت. برازیان، بشارت و رجب (۱۳۸۹) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که سبک دلستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمین اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی رابطه منفی و معنادار داشت.

دانشجویان از یک سو آینده‌سازان جامعه هستند و از سوی دیگر بزودی تشکیل خانواده می‌دهند و داشتن جامعه سالم در گرو خانواده سالم می‌باشد. از آنجایی که یکی از متغیرهای موثر در سلامت، بهزیستی روان‌شناختی است، لذا باید با استفاده از راهکارهای به دنبال ارتقای آن بود. برای تحقق این امر ابتدا باید عوامل مرتبط با آن را شناسایی و سپس اقدام به مداخله کرد. همچنین با اینکه درباره رابطه هر یک از متغیرهای حمایت اجتماعی و سبک‌های دلستگی با بهزیستی روان‌شناختی پژوهش‌های زیادی انجام شده، اما پژوهشی که به بررسی همزمان این متغیرها بر روی دانشجویان

^۱. Andrews & Hicks

پیردازد، وجود ندارد. هنگامی که متغیرهای مذکور با هم برای پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی در نظر گرفته شوند، کدام یک از آنها سهم بیشتری در پیش‌بینی دارد. علاوه بر آن همان طور که گزارش شد، نتایج پژوهش‌ها درباره رابطه سبک‌های دلپستگی با بهزیستی روان‌شناختی متناقض می‌باشند. بنابراین با توجه به اهمیت بهزیستی روان‌شناختی در دانشجویان و پیشینه پژوهش اندک و گاه متناقض، پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین حمایت اجتماعی و سبک‌های دلپستگی با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان انجام شد.

روش

این مطالعه مقطعی از نوع همبستگی بود. جامعه پژوهش تمامی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت در سال تحصیلی ۱۳۹۵-۹۶ بودند که از میان آنها بر اساس جدول کرجسی و مورگان تعداد ۳۸۴ نفر به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. در این روش ابتدا از میان دانشکده‌ها تعداد دو دانشکده و سپس از میان رشته‌های تحصیلی هر دانشکده تعداد سه رشته و از هر رشته تعدادی کلاس به روش تصادفی انتخاب و همه دانشجویان آن کلاس به عنوان اعضای نمونه انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل تمایل به شرکت در پژوهش، داشتن سن ۱۸-۲۶ سال، عدم مشروطی در ترم‌های گذشته و عدم وجود مشکلات روانی، عدم مصرف داروهای روان‌پزشکی و معیارهای خروج از مطالعه شامل عدم اضای رضایت‌نامه شرکت آگاهانه در پژوهش و تکمیل پرسشنامه‌ها به صورت ناقص بود. روند اجرای پژوهش به این صورت بود که پس از موافقت مسئولان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت برای انجام پژوهش لیست دانشکده‌ها، رشته‌ها، کلاس‌ها و تعداد دانشجویان تهیه و اقدام به نمونه‌گیری شد. پس از نحوه انتخاب کلاس‌ها همان طور که در بالا توضیح داده شد، به همه دانشجویان کلاس‌ها رعایت نکات اخلاقی از جمله اصل رازداری، محرومانه ماندن اطلاعات شخصی، تحلیل داده‌ها به صورت کلی و غیره برای آنها بیان و از آنان خواسته شد تا با نهایت دقیق علاوه بر فرم ویژگی‌های جمعیت‌شناختی به پرسشنامه‌های زیر پاسخ دهند.

پرسشنامه حمایت اجتماعی^۱: این ابزار توسط واکس، فیلیپس، هالی، تامپسون، ویلیامز و استیوارت^۲ (۱۹۸۶) طراحی و دارای ۲۳ گویه است که با استفاده از مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت (۱=بسیار مخالف تا ۴=بسیار موافق) نمره گذاری می‌شود. نمره ابزار با مجموع نمره گویه‌ها محاسبه،

¹. social support questionnaire

². Vaux, Phillips, Holley, Thompson, Williams & Stewart

لذا دامنه نمرات بین ۹۲-۲۳ و نمره بالاتر به معنای حمایت اجتماعی بیشتر است. واکس و همکاران (۱۹۸۶) روایی صوری و محتوایی ابزار را تایید و پایایی آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۳ گزارش کردند. در ایران خیاز، بهجتی و ناصری (۱۳۹۰) پایایی ابزار را با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۴ گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی ابزار با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۷ بدست آمد.

پرسشنامه سبک‌های دلبستگی^۱: این ابزار توسط کولینز و رید^۲ (۱۹۹۰) طراحی و دارای ۱۸ گویه و ۳ بعد دلبستگی ایمن، دلبستگی نایمن اجتنابی و دلبستگی نایمن دوسوگرا (هر بعد ۶ گویه) است که با استفاده از مقیاس پنج درجه‌های لیکرت (۱=کاملا مخالفم تا ۵=کاملا موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. نمره ابعاد با مجموع نمره گویه‌های آن بعد محاسبه، لذا دامنه نمرات هر بعد بین ۳۰-۶ و نمره بالاتر به معنای بیشتر داشتن آن سبک است. کولینز و رید (۱۹۹۰) روایی ابزار را با روش تحلیل عاملی تایید و پایایی سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا را با روش آلفای کرونباخ در پژوهش‌های مختلف بالاتر از ۰/۸۰ گزارش کردند. در ایران شریفی، سرندی و محب (۱۳۹۱) پایایی سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا را با روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۸۱ و ۰/۷۸، ۰/۷۷ گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا با روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۷۹، ۰/۸۵ و ۰/۸۰ بدست آمد.

پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی^۳: این ابزار توسط ریف و سینگر^۴ (۲۰۰۶) طراحی و دارای ۱۸ گویه است که با استفاده از مقیاس شش درجه‌های لیکرت (۱=کاملا مخالفم تا ۶=کاملا موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. نمره ابزار با مجموع نمره گویه‌ها محاسبه، لذا دامنه نمرات بین ۱۰-۱۸ نمره بالاتر به معنای بهزیستی روان‌شناختی بیشتر است. ریف و سینگر (۲۰۰۶) روایی همگرای ابزار را با فرم ۸۴ گویه‌ای آن تایید و پایایی آن را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۵ گزارش کردند. در ایران خانجانی، شهیدی، فتح‌آبادی، مظاہری و شکری (۱۳۹۳) پایایی ابزار را با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۱ گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی ابزار با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ بدست آمد.

داده‌ها پس از جمع‌آوری و بررسی اولیه، وارد نرمافزار SPSS-23 شد و به کمک آن و با روش‌های ضرایب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه با مدل همزمان تحلیل شدند.

¹. attachment styles questionnaire

². Collins & Read

³. psychological well-being questionnaire

⁴. Ryff & Singer

یافته ها

شرکت کنندگان ۳۸۴ نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت با میانگین سنی ۲۲/۸۶ سال بودند؛ به طوری که ۲۳۹ نفر دختر (۶۲/۲۴٪) و ۱۴۵ نفر پسر (۳۷/۷۶٪) در پژوهش حضور داشتند. همچنین از میان آنان ۲۰۵ نفر در مقطع کارشناسی (۵۳/۳۸٪)، ۱۶۲ نفر در مقطع کارشناسی ارشد (۴۲/۱۹٪) و ۱۷ نفر در مقطع دکتری (۴۶/۴۳٪) مشغول به تحصیل بودند. در جدول ۱ نتایج شاخص های توصیفی تعداد، میانگین، انحراف معیار، کمترین مقدار و بیشترین مقدار حمایت اجتماعی، سبک های دلبستگی و بهزیستی روان شناختی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۱: نتایج شاخص های توصیفی متغیرهای پژوهش در دانشجویان

متغیرها	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمترین مقدار	بیشترین مقدار
۱. حمایت اجتماعی	۳۸۴	۵۶/۲۷	۷/۴۹	۳۵	۸۸
۲. دلبستگی ایمن	۳۸۴	۱۹/۸۴	۴/۱۵	۹	۱۸
۳. دلبستگی نایمن اجتنابی	۳۸۴	۱۲/۳۶	۲/۸۳	۶	۱۵
۴. دلبستگی نایمن دوسوگرا	۳۸۴	۱۱/۳۹	۲/۹۱	۶	۱۶
۵. بهزیستی روان شناختی	۳۸۴	۶۳/۱۵	۸/۲۷	۲۷	۱۰۳

در جدول ۱ نتایج شاخص های توصیفی متغیرهای پژوهش یعنی حمایت اجتماعی، سبک های دلبستگی ایمن و نایمن اجتنابی و دوسوگرا و بهزیستی روان شناختی در دانشجویان قابل مشاهده است. پیش از تحلیل داده ها با روش رگرسیون چندگانه، پیش فرض های آن بررسی شد. نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای هیچ یک از متغیرها معنادار نبود، لذا فرض نرمال بودن تایید شد ($P > 0.05$). همچنین نتایج مقدار عامل تورم واریانس حمایت اجتماعی و سبک های دلبستگی در دامنه ۱/۲۷ تا ۱/۹۶ است و چون از ۱۰ فاصله زیادی دارد، لذا فرض هم خطی چندگانه رد شد. علاوه بر آن مقدار آماره دوربین-واتسون ۱/۸۶ است و چون در دامنه ۱/۵-۲/۵ قرار دارد، لذا فرض همبستگی باقی مانده را رد شد. بنابراین شرایط استفاده از رگرسیون چندگانه وجود دارد. در جدول ۲ نتایج ضرایب همبستگی پیرسون حمایت اجتماعی، سبک های دلبستگی و بهزیستی روان شناختی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۲: نتایج ضرایب همبستگی پیرسون متفکرهای پژوهش در دانشجویان

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵
۱. حمایت اجتماعی	۱				
۲. دلیستگی ایمن	۰/۴۷**	۱			
۳. دلیستگی نایمین اجتنابی	-۰/۲۱**	-۰/۴۶**	۱		
۴. دلیستگی نایمین دوسوگرا	-۰/۲۳**	-۰/۴۲**	۰/۳۹**	۱	
۵ بهزیستی روان‌شناختی	۰/۴۱**	۰/۵۳***	-۰/۲۵**	-۰/۲۷**	۱

$$**P < 0.01$$

طبق نتایج جدول ۲ حمایت اجتماعی ($r=+0.53$) و سبک دلیستگی ایمن ($r=+0.41$) با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلیستگی نایمین اجتنابی ($r=-0.25$) و دوسوگرا ($r=-0.27$) با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان رابطه منفی و معنادار دارند ($P < 0.01$). در جدول ۳ نتایج رگرسیون چندگانه با مدل همزمان برای پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی بر اساس حمایت اجتماعی و سبک‌های دلیستگی در دانشجویان ارائه شد.

جدول ۳: نتایج رگرسیون چندگانه با مدل همزمان برای پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی بر اساس حمایت اجتماعی و سبک‌های دلیستگی در دانشجویان

متغیرها	R	R ²	Df	ضریب F	Sig	Beta	Sig	Sig	Sig
حمایت اجتماعی						+۰/۳۶	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱
دلیستگی ایمن			۴			+۰/۳۷	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱
دلیستگی نایمین اجتنابی	.۰/۶۸۲	.۰/۴۶۵	۳۷۹	۴۹/۵۱	+۰/۰۲۷	-۰/۱۱	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱	+۰/۰۰۱
دلیستگی نایمین دوسوگرا						-۰/۱۴			+۰/۰۱۳

طبق نتایج جدول ۳ متفکرهای حمایت اجتماعی و سبک‌های دلیستگی ایمن و نایمین اجتنابی و دوسوگرا به طور معناداری توانستند ۴۶/۵ درصد از تغییرات بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان را پیش‌بینی کنند. همچنین با توجه به مقدار بتا متغیر حمایت اجتماعی و سبک دلیستگی ایمن بر بهزیستی روان‌شناختی تاثیر مثبت و معنادار و سبک‌های دلیستگی نایمین اجتنابی و دوسوگرا بر بهزیستی روان‌شناختی تاثیر منفی و معنادار دارند که در این پیش‌بینی سهم دلیستگی ایمن بیشتر از سایر متغیرها بود ($P < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت بررسی بهزیستی روان‌شناختی در سلامت و کیفیت زندگی دانشجویان، پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین حمایت اجتماعی و سبک‌های دلیستگی با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان انجام شد. یافته‌ها نشان داد که حمایت اجتماعی با بهزیستی روان‌شناختی رابطه مثبت و

معنادار داشت. این یافته با یافته پژوهش‌های آیدین و همکاران (۲۰۱۷)، کاتاگامی و تسوجیا (۲۰۱۶)،^{۱۴} اجمل و همکاران (۲۰۱۶)، داوی و همکاران (۲۰۱۴)، دمیریانی و همکاران (۱۳۹۶)، دشت‌بزرگی و همایی (۱۳۹۶)، عmadپور و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۵)، مرادی و همکاران (۱۳۹۴) و نادری بلداجی و همکاران (۱۳۹۲) همسو بود. برای مثال آیدین و همکاران (۲۰۱۷) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان پرستاری رابطه مثبت و معنادار داشتند. در پژوهشی دیگر اجمل و همکاران (۲۰۱۶) گزارش کردند که بهزیستی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی در افراد افسرده و غیرافسرده رابطه مثبت و معنادار داشت. همچنین دمیریانی و همکاران (۱۳۹۶) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی و بهزیستی روان‌شناختی رابطه مثبت و معنادار داشتند. در پژوهشی دیگر عmadپور و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۵) گزارش کردند که حمایت اجتماعی با بهزیستی روان‌شناختی دانشآموزان همبستگی مثبت و معنادار داشت. در تبیین این یافته بر مبنای نظر عاشوری (۱۳۹۵) می‌توان گفت افرادی که از حمایت اجتماعی برخوردارند، احساس موفقیت فردی بیشتری دارند، در زندگی شخصی و تحصیلی با استرس کمتری مواجه هستند، میزان استرس موقعیت‌ها را کمتر از افراد دارای حمایت پایین ارزیابی می‌کنند و توانایی‌های خود را در مقابله با چالش‌ها کارآمدتر و مثبت‌تر برآورد می‌کنند که این عوامل از طریق افزایش نگاه مثبت به زندگی شخصی و تحصیلی باعث ارتقای بهزیستی روان‌شناختی می‌شود.

همچنین یافته‌ها نشان داد که سبک دلیستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلیستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی رابطه منفی و معنادار داشت. این یافته با یافته پژوهش‌های ماریرو و همکاران (۲۰۱۸)، اینگرام و همکاران (۲۰۱۷)، اندریوز و هیکز (۲۰۱۷)، شبانی و همکاران (۱۳۹۴)، نریمانی و همکاران (۱۳۹۳)، اصغری و همکاران (۱۳۹۳) و بزاریان و همکاران (۱۳۸۹) همسو بود. برای مثال ماریرو و همکاران (۲۰۱۸) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که بین سبک دلیستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی نوجوانان رابطه مثبت و معنادار و بین سبک‌های دلیستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا با بهزیستی روان‌شناختی آنان رابطه منفی و معنادار وجود داشت. در پژوهشی دیگر اینگرام و همکاران (۲۰۱۷) گزارش کردند که سبک دلیستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی رابطه معنادار مثبت و سبک‌های دلیستگی نایمن اجتنابی و اضطرابی (دوسوگرا) با بهزیستی روان‌شناختی رابطه معنادار منفی داشت. همچنین شبانی و همکاران (۱۳۹۴) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که سبک دلیستگی ایمن با بهزیستی روان‌شناختی

رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمن اجتنابی و اضطرابی (دوسوگرا) با بهزیستی روان‌شناختی رابطه منفی و معنادار داشت. در پژوهشی دیگر اصغری و همکاران (۱۳۹۳) گزارش کردند که سبک دلستگی نایمن با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان دختر رابطه مثبت و معنادار و سبک‌های دلستگی نایمن اجتنابی و اضطرابی (دوسوگرا) با بهزیستی روان‌شناختی آنان رابطه منفی و معنادار داشت. در تبیین این یافته بر مبنای نظر اندریوز و هیکز (۲۰۱۷) می‌توان گفت که سبک‌های دلستگی با ایجاد الگوهای فعال درونی بر نحوه عملکرد و حل مشکلات درون‌فردی و بین‌فردي تاثیر می‌گذارند. در نتیجه افراد دارای سبک دلستگی نایمن برخلاف افراد دارای سبک‌های دلستگی نایمن (اجتنابی و دوسوگرا) تحت عناوینی مانند گرمی، حامی بودن و ملایمت داشتن توصیف می‌شوند و چنین مراقبانی کودک را با لحنی آرامی و با حرفهای مطلوب تحسین و راهنمایی می‌کنند. بنابراین انتظار می‌رود که افراد دلستگی نایمن در هنگام تعارض بیشتر از راهبرد حل تعارض استدلال و سایر راهبردهای سازگار استفاده کنند که این عوامل نقش موثری در ارتقای بهزیستی روان‌شناختی دارند. همچنین افراد دلستگی نایمن (اجتنابی و دوسوگرا) برخلاف افراد دلستگی نایمن دارای مدل‌های درون‌کاوی منفی و نسبتاً انعطاف‌ناپذیر هستند که این مدل‌ها موجب درماندگی در کنش‌وری‌های رفتاری مختلف می‌شود و در نتیجه چنین افرادی راهبردهای غیرکارکردی و غیرواقع‌بینانه‌ای را برای پردازش افکار، احساسات و ارزیابی‌های خود به کار می‌گیرند که این امر مانع انعطاف فرد هنگام بروز مشکلات می‌شود و زمینه ایجاد استمرار آسیب‌پذیری‌های روانی را فراهم می‌آورد. علاوه بر آن افراد دارای دلستگی نایمن برخلاف افراد دارای دلستگی نایمن قدرت اکتشاف‌گری و ماجراجویی کمتری دارند که این امر انعطاف‌پذیری آنها را کاهش و فرصت‌های آزمون‌گری و تجربه‌آموزی را از آنها می‌گیرد. بنابراین چنین افرادی نمی‌توانند مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی مناسب داشته باشند و راهبردهای موثر را برای حل مشکلات یادگیرند. در نتیجه با افزایش سبک‌های دلستگی نایمن (اجتنابی و دوسوگرا) برخلاف افزایش سبک دلستگی نایمن میزان بهزیستی روان‌شناختی کاهش می‌یابد.

علاوه بر آن یافته‌ها نشان داد که حمایت اجتماعی و سبک‌های دلستگی توانایی پیش‌بینی معنادار بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان را داشتند. این یافته با یافته پژوهش‌های قبلی در این زمینه همسو بود. برای مثال آیدین و همکاران (۲۰۱۷) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی توانست بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان پرستاری را پیش‌بینی کند. نتایج پژوهش دمیریانی و

همکاران (۱۳۹۶) نشان داد که حمایت اجتماعی نقش معناداری در پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی داشت. در پژوهشی دیگر عمادپور و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۵) گزارش کردند که حمایت اجتماعی توانایی پیش‌بینی معنادار بهزیستی روان‌شناختی دانش‌آموزان را داشت. نادری بلداجی همکاران (۱۳۹۲) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی توانستند به طور معناداری بهزیستی روان‌شناختی را پیش‌بینی کنند. همچنین شبانی و همکاران (۱۳۹۴) ضمن پژوهشی به این نتیجه رسیدند که سبک‌های دلبستگی ایمن و نایمن اجتنابی و اضطرابی (دوسوگرا) توانست بهزیستی روان‌شناختی را پیش‌بینی نماید. در تبیین توانمندی حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی در پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان می‌توان گفت افرادی که در ویژگی‌های روان‌شناختی یا شخصیتی حمایت اجتماعی و سبک دلبستگی ایمن نمره بالاتری می‌گیرند و در ویژگی‌های سبک دلبستگی نایمن اجتنابی و سبک دلبستگی نایمن دوسوگرا نمره پایین‌تری می‌گیرند در زندگی شخصی و تحصیلی با مشکلات کمتری مواجه هستند، استرس کمتری دارند، معمولاً شوخ طبع هستند و از هنگام بروز مشکلات از راهبردهای مقابله‌ای سازگار استفاده می‌کنند و به تنهایی و در صورت نیاز با کمک دیگران بر مشکلات چیره می‌شوند که این عوامل از طریق افزایش سلامت باعث ارتقای بهزیستی روان‌شناختی می‌شوند. تبیین دیگر اینکه متغیرهای حمایت اجتماعی و دلبستگی ایمن با سیاری از شاخص‌های مثبت روان‌شناختی مثل شادکامی، امیدواری، تاب‌آوری و سلامت که توانایی پیش‌بینی مستقیم بهزیستی روان‌شناختی را دارند، همبستگی مثبت قابل توجهی دارند و در مقابل متغیرهای سبک‌های دلبستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا با بسیاری از شاخص‌های منفی روان‌شناختی مثل استرس، افسردگی، وسوس و عزت نفس پایین که توانایی پیش‌بینی معکوس بهزیستی روان‌شناختی را دارند، همبستگی منفی قابل توجهی دارند. در نتیجه هنگامی که همه این متغیرها یعنی حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی با هم برای پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی در نظر گرفته شوند، می‌توانند به طور معناداری بهزیستی روان‌شناختی را پیش‌بینی کنند.

به طور کلی نتایج نشان داد در یک مدلی که حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی برای پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان وارد معادله رگرسیون شوند، متغیرهای مذکور ضمن رابطه معنادار داشتن با بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان، به طور معناداری می‌توانند بهزیستی روان‌شناختی آنان را پیش‌بینی کنند که در این پیش‌بینی سهم دلبستگی ایمن بیشتر از سایر متغیرها

یعنی حمایت اجتماعی و سبک‌های دلستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا بود. پس آنچه در پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان نقش مهم‌تر و برجسته‌تری ایفا می‌کند در درجه اول این است که کودکان، مراقبان خود را تکیه‌گاهی امن و مطمئن یا افرادی قابل اعتماد و در دسترس بیندارند. بنابراین مسئولان دانشگاه باید بر اساس نتایج این پژوهش به نقش حمایت اجتماعی و سبک‌های دلستگی دانشجویان در بهزیستی روان‌شناختی آنان توجه کرده و بر اساس آن و نتایج سایر پژوهش‌های برنامه‌های مناسب و کاربردی برای بهبود بهزیستی روان‌شناختی آنها طراحی کنند. همچنین با توجه به نتایج این پژوهش مشاوران، روان‌شناسان بالینی و درمانگران برای بهبود بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان می‌توانند میزان حمایت اجتماعی و سبک دلستگی ایمن را افزایش و میزان سبک‌های دلستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا را کاهش دهند. برای این منظور استفاده از کارگاه‌های آموزشی که توسط افراد متخصص و خبره اجرا شود، مفید می‌باشد.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به استفاده از ابزارهای خودگزارش‌دهی جهت جمع‌آوری داده‌ها اشاره کرد. ممکن است افراد در هنگام تکمیل کردن ابزارها خویشتن‌نگری کافی نداشته باشند و مسئولانه به گویه‌ها پاسخ ندهند که این امر تا حدودی دقت نتایج را کاهش می‌دهد. هر چند در این پژوهش برای کاهش این خطأ به دانشجویان ذکر شد که جواب صحیح و غلط وجود ندارد و بهترین پاسخ، پاسخی است که گویای وضعیت واقعی آنها باشد. محدودیت دیگر، محدود شدن جامعه پژوهش به دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت بود، لذا باید در تعیین نتایج به دانشجویان سایر دانشگاه‌ها و سایر واحدها احتیاط شود. بنابراین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی از مصاحبه ساختاریافته یا نیمه‌ساختاریافته برای جمع‌آوری داده‌های دقیق‌تر استفاده شود. پیشنهاد دیگر برای طراحی برنامه‌هایی جامع جهت ارتقای بهزیستی روان‌شناختی دانشجویان، انجام این پژوهش بر روی دانشجویان سایر واحدها و سایر دانشگاه‌ها می‌باشد. آخرین پیشنهاد بر مبنای تفاوت‌های جنسیتی این که پژوهش حاضر به تفکیک جنسیت انجام شود و در صورت متفاوت بودن نتایج بین دانشجویان دختر و پسر برای آنان برنامه‌های مجزایی جهت ارتقای بهزیستی روان‌شناختی آنها طراحی و اجرا شود.

کتابنامه

- اصغری، فرهاد؛ تاروردیزاده، شهین و سعادت، سجاد. (۱۳۹۳). رابطه بین الگوهای فرزندپروری و سبک های دلبستگی با بهزیستی روان شناختی در دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور تالش. *فصلنامه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی سبزوار*، ۱۹(۳)، ۵۷-۶۷.
- بازاریان، سعیده؛ بشارت، محمدعلی و رجب، اسدالله. (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین سبک های دلبستگی و ادراک بیماری با بهزیستی روان شناختی و هموگلوبین گلیکوزیله در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱. *مجله دیابت و لیپید ایران*، ۱۰(۲)، ۱۸۸-۱۹۶.
- پروانه، آذر؛ رسولی، آراس؛ رشیدی، علیرضا؛ گل محمدیان، محسن و رستمی نظیر، فاطمه. (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش گروهی مبتنی بر رویکرد امید درمانی بر بهزیستی روان شناختی دانش آموزان. *فصلنامه پژوهشنامه تربیتی*، ۱۲(۵۱)، ۱-۱۸.
- خانجانی، مهدی؛ شهیدی، شهریار؛ فتح آبادی، جلیل؛ مظاہری، محمدعلی و شکری، امید. (۱۳۹۳). ساختار عاملی و ویژگی های روان سنجی فرم کوتاه (۱۸ سوالی) مقیاس بهزیستی روان شناختی ریف در دانشجویان دختر و پسر. *فصلنامه اندیشه و رفتار*، ۲۳(۸)، ۳۶-۲۷.
- خبار، محمود؛ بهجتی، زهرا و ناصری، محمد. (۱۳۹۰). رابطه حمایت اجتماعی و سبک های مقابله با تاب آوری در پسران نوجوان. *فصلنامه روان شناسی کاربردی*، ۱۵(۴)، ۱۲۳-۱۰۸.
- دشت بزرگی، زهرا و همایی، رضوان. (۱۳۹۶). رابطه شفقت خود، حمایت اجتماعی و امیدواری با بهزیستی ذهنی دانشجویان پرستاری. *مجله پژوهش پرستاری ایران*، ۱۲(۶)، ۴۴-۳۷.
- دمیرhanی، نفیسه؛ بهزادی پور، ساره و طهماسبی، صدیقه. (۱۳۹۶). ارتباط حمایت اجتماعی ادراک شده با بهزیستی روان شناختی و سازگاری زناشویی در زنان مبتلا به سلطان پستان پس از ماستکتومی. *نشریه جراحی ایران*، ۱۴(۲۵)، ۶۹-۶۱.
- شبانی، رحیم؛ محمودی، غلامرضا؛ غباری بناب، باقر؛ امامی پور، سوزان و سپاه منصور، مژگان. (۱۳۹۴). پیش بینی بهزیستی روان شناختی بر اساس سبک های دلبستگی و شفقت به خود در مادران دانش آموزان دوره ابتدایی شهر ارومیه. *محله زن و مطالعات خانواده*، ۲۷(۷)، ۹۴-۷۳.
- شریفی، رسول؛ سرندي، پرویز و محب، نعیمه. (۱۳۹۱). مقایسه سبک های دلبستگی اینمن، اجتنابی و دوسوگرا در بین دانش آموزان مراکز شبکه خانواده و خانواده عادی. *محله زن و مطالعات خانواده*، ۱۶(۴)، ۹۱-۱۰۳.
- عاشوری، جمال. (۱۳۹۵). پیش بینی فرسودگی شغلی پرستاران بر اساس سرمایه اجتماعی، حمایت اجتماعی ادراک شده و رفتار شهر و ندی سازمانی. *محله پژوهان*، ۱۵(۲)، ۱۹-۱۳.
- عماد پور، لیلا و غلامعلی لواسانی، مسعود. (۱۳۹۵). رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده با بهزیستی روان شناختی در دانش آموزان. *فصلنامه روان شناسی*، ۲۰(۱)، ۸۵-۷۵.

مرادی، ند؛ حاجی پنجالی، علیرضا و مروتی، ذکرالله. (۱۳۹۴). رابطه علی مدیریت زمان و حمایت اجتماعی ادراک شده با بهزیستی روان‌شناختی و عملکرد تحصیلی با میانجی‌گری تنبیگی تحصیلی و خودکارآمدی تحصیلی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. *مجله دستآوردهای روان‌شناختی*، ۱(۴)، ۲۰۹-۲۲۶.

نادری بلداجی، رودابه؛ مرادی، اعظم؛ میباشی، محمود؛ میرزاچیان، راضیه و یوسفی، زهراء. (۱۳۹۲). بررسی ارتباط حمایت اجتماعی و سبک‌های دلبستگی بر بهزیستی روان‌شناختی زنان باردار شهرستان بروجن. *مجله پالینی پرستاری و مامایی*، ۱(۴)، ۳۷-۴۴.

نریمانی، محمد؛ یوسفی، فاطمه و کاظمی، رضا. (۱۳۹۳). نقش سبک‌های دلبستگی و کیفیت زندگی در پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی نوجوانان مبتلا به ناتوانی‌های یادگیری. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۳(۴)، ۱۴۲-۱۴۴.

- Ajmal, S., Javed, S., & Javed, H. (2016). Relationship study between level of psychological well-being and social support among depressed and non-depressed women. *International Journal of Humanities and Social Science*, 6(5), 161-164.
- Andrews, E. E., & Hicks, R. E. (2017). Dealing with anxiety: Relationships among interpersonal attachment style, psychological wellbeing and trait anxiety. *International Journal of Psychological Studies*, 9(4), 53-64.
- Aydin, A., Kahraman, N., & Hicdurmaz, D. (2017). Determining the perceived social support and psychological well-being levels of nursing students. *Journal of Psychiatric Nursing*, 8(1), 40-47.
- Bradstreet, S., Dodd, A., & Jones, S. (2018). Internalised stigma in mental health: An investigation of the role of attachment style. *Psychiatry Research*, 270, 1001-1009.
- Chang, W. P. (2018). How social support affects the ability of clinical nursing personnel to cope with death. *Applied Nursing Research*, 44, 25-32.
- Collins, N. L., & Read, S. J. (1990). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(4), 644-663.
- Davey, A., Bouman, W. P., Arcelus, J., & Meyer, C. (2014). Social support and psychological well-being in gender dysphoria: A comparison of patients with matched controls. *The Journal of Sexual Medicine*, 11(12), 2976-2985.
- Fallatah, F., & Edge, D. S. (2015). Social support needs of families: the context of rheumatoid arthritis. *Applied Nursing Research*, 28(2), 180-185.
- Fletcher, I., McCallum, R., & Peters, S. (2016). Attachment styles and clinical communication performance in trainee doctors. *Patient Education and Counseling*, 99(11), 1852-1857.
- Hanley, A. W., Baker, A. K., & Garland, E. L. (2017). Self-interest may not be entirely in the interest of the self: Association between selflessness, dispositional mindfulness and psychological well-being. *Personality and Individual Differences*, 117, 166-171.

- Ingram, A. M., Cox, B. S., Smith, D. M., & Parmelee, P. A. (2017). Attachment style, pain and psychological well-being in older adults with knee osteoarthritis. *Innovation in Aging*, 1(1), 128-139.
- Katagami, E., & Tsuchiya, H. (2017). Effects of social support on athletes' psychological well-being: The correlations among received support, perceived support, and personality. *Journal of Psychology*, 7(13), 1741-1752.
- Koelkebeck, K., Liedtke, C., Kohl, W., Alferink, J., & Kret, M. E. (2017). Attachment style moderates theory of mind abilities in depression. *Journal of Affective Disorders*, 213, 156-160.
- Liu, J., Wang, Y., & Jackson, T. (2017). Towards explaining relationship dissatisfaction in Chinese dating couples: Relationship disillusionment, emergent distress, or insecure attachment style? *Personality and Individual Differences*, 112, 42-48.
- Marrero, R. J., Blanco-Hernandez, P. J., & Hernandez-Cabrera, J. A. (2018). Adult attachment and psychological well-being: The mediating role of personality. *Journal of Adult Development*, 4, 185-196.
- Nielsen, S. K. K., Lonfeldt, N., Wolitzky-Taylor, K. B., Hageman, I., Vangkilde, S., & Daniel, S. I. F. (2017). Adult attachment style and anxiety – The mediating role of emotion regulation. *Journal of Affective Disorders*, 218, 235-259.
- Odaci, H., & Cikrikci, O. (2014). Problematic internet use in terms of gender, attachment styles and subjective well-being in university students. *Computers in Human Behavior*, 32, 61-66.
- Pailier, S., & Tsaneva, M. (2018). The effects of climate variability on psychological well-being in India. *World Development*, 106, 15-26.
- Perez-Garin, D., Molero, F., & Bos, A. E. R. (2015). Internalized mental illness stigma and subjective well-being: The mediating role of psychological well-being. *Psychiatry Research*, 228(3), 325-331.
- Porter, E., & Chambless, D. L. (2017). Social anxiety and social support in romantic relationships. *Behavior Therapy*, 48(3), 335-348.
- Ruiz, S. K., Harris, S. J., Martinez, P., Gold, P. M., & Klimes-Dougan, B. (2018). Young adult's attachment style as a partial mediator between maternal functioning and young adult offsprings' functioning. *Journal of Affective Disorders*, 232, 393-399.
- Ryff, C. D., & Singer, B. H. (2006). Best news yet on the six-factor model of well-being. *Social Science Research*, 35(4), 1103-1119.
- Scrima, F., DiStefano, G., Guarnaccia, C., & Lorito, L. (2015). The impact of adult attachment style on organizational commitment and adult attachment in the workplace. *Personality and Individual Differences*, 86, 432-437.
- Sharda, E. A., Sutherby, C. G., Cavanaugh, D. L., Hughes, A. K., & Woodward, A. T. (2019). Parenting stress, well-being, and social support among kinship caregivers. *Children and Youth Services Review*, 99, 74-80.

- Smith, G. D., & Yang, F. (2017). Stress, resilience and psychological well-being in Chinese undergraduate nursing students. *Nurse Education Today*, 49, 90-95.
- Sun, X., Chan, D. W., & Chan, L. (2016). Self-compassion and psychological well-being among adolescents in Hong Kong: Exploring gender differences. *Personality and Individual Differences*, 101, 288-292.
- Vaux, A., Phillips, J., Holley, L., Thompson, B., Williams, D., & Stewart, D. (1986). The social support appraisals (SSA) scale: Studies of reliability and validity. *American Journal of Community Psychology*, 14(1), 195-219.
- Virtanen, T. E., Vasalampi, K., Torppa, M., Lerkkanen, M. K., & Nurmi, J. E. (2019). Changes in students' psychological well-being during transition from primary school to lower secondary school: A person-centered approach. *Learning and Individual Differences*, 69, 138-149.
- Weisskirch, R. S., & Delevi, R. (2013). Attachment style and conflict resolution skills predicting technology use in relationship dissolution. *Computers in Human Behavior*, 29(6), 2530-2534.
- Zinn, A., Palmer, A. N., & Nam, E. (2017). The predictors of perceived social support among former foster youth. *Child Abuse & Neglect*, 72, 172-183.